BERNARDINŲ JAUNIMO CENTRAS INFORMUOJA

Paskaitų ciklas apie šventuosius!

Gegužės 18 d. 18.30 val. Bernardinų jaunimo centre – III tema: „Šv. Teresei Avilietei – 500! Ko ji moko mus“. Paskaitą skaitys dr. Aurimas M. Juozaitis, dėstytojas, lektorius, konsultantas vadybos, švietimo bei ugdymo klausimais, socialinių mokslų daktaras. Daugiau informacijos: *http//www.bjcentras.lt*

Gegužės 21 d. 19 val. „Tylos poetai kalba!“ Tai renginys, skirtas atitrūkti nuo kasdienybės ir pajusti pasaulį kitaip. Atsipalaiduoti po ataskaitų, po sąskaitų ir po mokslo praktikų. Palikti tempą ir tiesiog pabūti. Dalyvaus poetai: D. Urbonas, M.Minkevičius, R.Milerytė, R.Murauskaitė ir kt.

KVIEČIAME Į PASKAITŲ CIKLĄ, SKIRTĄ PAŠVĘSTAJAM GYVENIMUI PAŽYMĖTI

Sekmadienį, gegužės 17 dieną 12 val. Bernardinų parapija kviečia į trečiąją paskaitą iš ciklo „Dievo ženklai žemėje“. Paskaitos tema: „Iš Nukryžiuotojo Jėzaus slėpinio kontempliacijos seserys semiasi gilaus geranoriškumo, atperkančios meilės, apaštalinio uolumo žmonijai.“ Paskaitą skaitys Švenčiausios Širdies seserys Pranciškonės Misionierės. Paskaita vyks Bernardinų bendruomenės centre. Kviečiame dalyvauti! Daugiau informacijos apie tikslias paskaitų datas ir laiką interneto svetainėje *www.bernardinuprapija.lt* ir facebook paskyroje „Vilniaus Bernardinai“.

PILIGRIMINĖ KELIONĖ Į LURDĄ

Liepos 13–24d. kviečiame į brolių pranciškonų organizuojamą piligriminę kelionę Į Lurdą. Piligrimus lydės br. Juozapas Marija OFM ir gidė Regina Atkočiūnaitė. Norinčius prisijungti prašome kreiptis į br. Rolandą OFM: tel. 8 682 40025, *rulandastaucius@gmail.com*. Platesnė informacija – mūsų tinklapyje *www.bernardinuparapija.lt.*

SUTVIRTINIMO SAKRAMENTAS

Gegužės 31 d., 10.30 val. šv. Mišių metu mūsų parapijoje vyskupas Arūnas Poniškaitis teiks Sutvirtinimo sakramentą.

PARAPIJOS STOVYKLA

Jau pradėjome registraciją į aštuntąją Bernardinų parapijos stovyklą. Skubėkite registruotis! Visa informacija ir registracija mūsų parapijos svetainėje *www.bernardinuprapija.lt*

GEGUŽINĖS PAMALDOS

Kartu giedoti Švč. M. Marijos litaniją parapijiečius kviečiame gegužės mėnesio šeštadieniais po vakarinių šv. Mišių ir sekmadieniais 16.40 val., prieš vakarines šv. Mišias.

VILNIAUS ŠV. PRANCIŠKAUS ASYŽIEČIO (BERNARDINŲ) PARAPIJA
Maironio g. 10, LT-01124 Vilnius

Parapijos raštinės darbo laikas:
I–IV 9–12 val. ir 13–17 val., V 9–12 val.
(lankytojai priimi 9–12 val., išskyrus III)
Kunigas budi raštinėje: III, IV, V 9–11val., 16–17.45 val. (IV budi parapijos klebonas)
Tel. 8 616 01159, el. paštas: *info@bernardinai.lt*
http://www.bernardinai.lt/parapija

Parapijos banko sąskaita:
Vilniaus Šv. Pranciškaus Asyžiečio parapija
įm. kodas 192051599, atsiskaitomoji sąskaita
Nr. LT30 7300 0101 3343 9118
Šv. Pranciškaus ir Šv. Bernardino vienuolynas
įm. kodas – 192095229, atsiskaitomoji sąskaita – Nr. LT 85 7044 0600 0154 3390

Parapijos laikraštėlį parengė Sigutė

BERNARDINAI

Nr. 580 KRISTAUS ŽENGIMAS Į DANGŲ. ŠEŠTINĖS **2015 gegužės 17 d.**

Eikite ir padarykite mano mokiniais visų tautų žmones, – sako Viešpats. – Aš esu su jumis per visas dienas iki pasaulio pabaigos.

EVANGELIJA (Mk 16, 15–20)

Pasirodęs Vienuolikai, Jėzus tarė:
"Eikite į visą pasaulį ir skelbkite Evangeliją visai kūrinijai. Kas įtikės ir pasikrikštys, bus išgelbėtas, o kas netikės, bus pasmerktas. Kurie įtikės, tuos lydės ženklai: mano vardu jie išvarinės demonus, kalbės naujomis kalbomis, ims plikomis rankomis gyvates ir, jei išgertų mirštamų nuodų, jiems nepakenks. Jie dės rankas ant ligonių, ir tie pasveiks".

Baigęs jiems kalbėti, Viešpats Jėzus buvo paimtas į dangų ir atsisėdo Dievo dešinėje. O jie iškeliavę visur skelbė žodį, Viešpačiui drauge veikiant ir jų žodžius patvirtinant ženklais, kurie juos lydėjo.

ŠEŠTINIŲ SEKMADIENIO ŠV. MIŠIŲ SKAITINIAI
Apd 1, 1–11; Ps 46; Ef 1, 17–23; Mk 16, 15–20
P. Kai Dievas žengė aukštyn – linksmybė aidėjo, gaudė trimitai, Viešpačiui žengiant.

Kai sūnus vėl pakyla į dangų, apaštalai mato jį išnykstantį debesyje. Tai tarsi natūralus reiškinys. Tačiau jie supranta jo reikšmę: juo nurodomas amžinybės dangus, grįžimas pas Tėvą, gyvenimas dieviškojo ir amžinojo gyvenimo šerdyje.

Jie patys lieka žemėje ir visa, ką žino, liks fragmentiška.

Tačiau vieną dalyką jie suprato: dangaus laikyseną žemės atžvilgiu, dosnumą Tėvo, kuris atiduoda savo Sūnų iš meilės pasauliui. O nuo šiol jiems suteikta naujoji viltis palaiko visa. Ji yra tikėjimo ir meilės aukščiausia išraiška, ji viena padaro juos vertus krikščioniško gyvenimo: joks tikėjimo ar meilės aktas ateityje neturi užsisklęsti savyje, o per viltį jis gali būti visiškai atvertas Dievui. Ir taip yra su kiekvienu veikimu, su kiekvienu krikščioniško gyvenimo aktu: jie priklauso amžinajam regėjimui, yra suvienyti su juo, jie taiso kelią, kuris veda į jį.

Veikimo ir kontempliacijos vienybė įgavo savo galutinę prasmę Sūnuje, per jo sugrįžimą į dangų. Visa, ką žmogus daro žemėje, yra veikla, vykdoma dėl Dievo, turint tikslą būti susietam su amžinąja kontempliacija. Žemiškasis gyvenimas yra pasiruošimas amžinajam buvimui. Net jei tikinčiojo žemiškasis darbas būtų kontempliatyvus gyvenimas, jo visa malda ir buvimas priklausytų Sūnui, šis žemiškasis kontempliavimas lieka pasiruošimas tikrajai galutinei kontempliacijai danguje.

Adriana Fon Speyr † 1967
„Sekmadienių mišiolėlis“.
Palendrių Šv. Benedikto vienuolynas

DANGUS YRA TEN, KUR YRA DIEVAS

Šiandien mūsų žvilgsnis nukreiptas į išaukštintą danguje Jėzų Kristų. Bažnyčia švenčia Kristaus dangun žengimo slėpinį trokšdama, kad ir jos nariai pasiektų laimingą amžinybę, kaip Dievo dovaną ir atpildą už jo valios vykdymą. Ši šventė atskleidžia Kristaus buvimo Bažnyčioje ir kiekviename iš mūsų slėpinį. Prisikėlęs iš mirusiųjų Jėzus 40 dienų buvo su apaštalais ir savo mokiniais, kad išsklaidytų visas abejones jo prisikėlimu, kad mokinius padarytų Dievo karalystės žemėje liudininkais ir Gerosios Naujienos skelbėjais. Juk Kristaus misija žemėje buvo atskleisti begalinę Dievo meilę žmogui jį atperkant Dievo Sūnaus kančia ir mirtimi. Jėzus mums dovanojo gyvenimą po mirties. Visa tai skirta tam, kad ir mes pasiektume laimingą amžinybę Viešpatyje. Taigi turime ne žiūrėti užvertę galvas į dangų, bet jo siekti atsiversdami, atleisdami artimui jo kaltes, gyvendami pagal Dievo įsakymus.

Argi prisikėlęs iš numirusių Kristus negalėjo fiziškai pasilikti tarp mūsų? Argi nebūtų nuostabu, jei galėtume gyvai su Jėzumi pasitarti, jam pasiguosti, jo pagalbos paprašyti? Bet juk Kristus, įžengęs į dangų, yra amžinai su mumis. Jo buvimas jau neapribotas teritorijos ir laiko. Jis dabar yra tarp mūsų visame pasaulyje, kiekvienoje bažnyčioje, kiekviename tabernakulyje. Jis gali pasiekti kiekvieną, ateiti į kiekvieno širdį. Kristaus įžengimas į dangų neturi mūsų liūdinti, lyg būtume likę šioje žemėje vieni. Priešingai, Jėzus yra tarp mūsų šv. Eucharistijoje, Dievo žodyje, Šventosios Dvasios veikime, todėl su viltimi atiduodame Jėzui savo kasdienius vargus ir nesėkmes, ligas ir skausmus. Tikėjimu į Atpirkėją esame Jo guodžiami, suraminami ir sustiprinami. Kristaus Žengimo į dangų iškilmė yra nuoširdus kvietimas pakelti savo žvilgsnį nuo daiktų aukštyn į dangų, į amžinąsias vertybes, į ten, kur viešpatauja Dievo valia. Kaip sako apaštalas Paulius: „Jeigu esate su Kristumi prikelti, siekite to, kas aukštybėse, kur Kristus sėdi Dievo dešinėje. Rūpinkitės tuo, kas aukštybėse, o ne tuo, kas žemėje“ (Kol3, 1–3). Jis nori pasakyti, kad mes rūpindamiesi žemiškais reikalais neužmirštume dvasinių vertybių, kad gyvendami Evangelijos dvasia būtume atsakingi už dvasinį – dorinį pasaulio tobulėjimą, kad žvelgdami į dangų gebėtume žemėje visa atnaujinti Kristuje. Privalu išeiti iš sąstingio bežiūrint į dangų, iš tingumo, iš baimių ir neryžtingumo, iš tikėjimo silpnumo ir nuopuolių. <...> Kai sakome, kad Dievas yra danguje, tai reiškia, kad dangus yra tenai, kur yra Dievas. Kai sakome, kad kuris žmogus tikrai nuėjo į dangų, tai reiškia, kad šitas žmogus gyveno ir gyvena su Dievu. Mes nešiojamės dangaus ar pragaro pradmenis, kiekvienu darbu ir net žodžiu kuriame savyje ar aplink save dangų ar pragarą, per mus aplink darosi gražus dangus arba juodas pragaras, iš mūsų išteka arba pragariškai karti tulžis, arba skleidžiasi lelijiniai dangaus žiedai. Dangus ar pragaras, atpirkimas ar pasmerkimas yra tik atbaigimas to, kas buvo pradėta su tyrumu ar kalte.

Tad dangus yra ten, kur yra Dievas. Mūsų akys mato aukštus namus, aukštus medžius, aukštus kalnus, virš kalnų mato žvaigždes, o aukščiau žvaigždžių jau nemato nieko, ir būtent ten žmogaus vaizduotė nukelia dangų, Dievo ir jo šventųjų buveinę, todėl ir Kristaus žengimą į dangų vaizduojamės kaip jo persikėlimą į tuos žvaigždėtus plotus. Iš tikrųjų dangus ne ten, kur mūsų vaizduotė jį nukėlė, bet ten, kur nei akis negali pamatyti, nei ausis išgirsti, nei širdis pajausti. Dangus yra dvasinėse plotmėse, apie kurias gali sužinoti tik tikėjimo apšviestas protas, nes tik dvasia supranta dvasios dalykus. Lozoriaus prikėlimo iš numirusių istorijos kulminacija yra Jėzaus žodžiai: „Aš esu prisikėlimas ir gyvenimas. Kas tiki mane,– nors ir numirtų, bus gyvas. Ir kiekvienas, kuris gyvena ir tiki mane, neragaus mirties per amžius“ (Jn11, 25–26). Ten, kur yra bendrystė su Kristumi, ten yra prisikėlimas, čia ir dabar. Visur, kur tik žmogus įžengia į Kristų, jis žengia į amžinojo gyvenimo erdvę. Žmogus, esantis Kristuje, yra gyvas ir galutinai nemirtingas.

Kristaus žengimas į dangų mums rodo kelią ir teikia vilties pasiekti šį kelionės tikslą. Jis šalina visas abejones ir skatina eiti paskui jį. Jis traukia mūsų širdis paskui save į dangų, nes ten, kur mūsų lobis, ten ir mūsų širdis. Apaštalas Paulius sako: „Jeigu esate su Kristumi prikelti, siekite to, kas aukštybėse, kur Kristus sėdi Dievo dešinėje“ (Kol 3, 1).

Iš informacinio leidinio „Bažnyčios žinios“